Lietas Nr. 132033314
Lietas arhīva Nr. 1-0057-15/2

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
2015. gada 23. aprīlī

s pilsētas Ziemeļu rajona tiesa
sastāvā: tiesnese I.Meldere
tveida procesā Jēzusbaznīcas ielā 6, izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu, kas ierosināta pēc /pers. A/ sūdzības par Rīgas pašvaldības policijas Ceļu policijas aldes 2014.gada 22.maija lēmuma Nr. 10/ZV148924/1 atcelšanu.

Aprakstošā daļa

2014. gada 25. jūnijā tiesā saņemta sūdzības iesniedzēja /pers. A/ (turpmāk arī - sūdzības iesniedzējs) 2014. gada 12. jūnijā iesniegtā sūdzība par Rīgas aldības policijas Ceļu policijas pārvaldes priekšnieka /pers. B/ 2014.gada 22.maija lēmuma Nr. 10/ZV148924/1 (turpmāk arī – Lēmums) atcelšanu, ar kuru tika mts atstāt negrozītu 2014. gada 13. aprīļa Rīgas pašvaldības policijas Ceļu policijas pārvaldes inspektora I.Grizāna pieņemto lēmumu ZV Nr. 148924 par inistratīvā soda piemērošanu.

Sūdzības iesniedzējs norāda, ka Lēmumam nepiekrīt, tādēļ pārsūdz pilnībā. Norāda, ka neviens normatīvais akts neuzliek par pienākumu transportlīdzekļa ājam, kas pārvadātāja uzdevumā veica pasažieru komercpārvadājumus, noskaidrot pasažiera personību, līdz ar ko viņam nebija zināmi personas dati, un ņemot pasažieru lūgumus, apstājās 326.ceļa zīmes darbības zonā, jo pasažierim – invalīdam bija invalīdu stāvvietas izmantošanas karte. Lūdz atcelt Lēmumu un izbeigt

Lietas dalībnieki nav lūguši sūdzību izskatīt tiesas sēdē, līdz ar ko sūdzība tiek izskatīta rakstveida procesā.

2014. gada 21. jūlijā tiesā saņemti iestādes – Rīgas pašvaldības policijas (turpmāk arī – iestāde, turpmāk arī – RPP) rakstveida paskaidrojumi lietā, kuros lūdz idīt sūdzību, pamatojas uz argumentiem, analogiem iestādes Lēmumā izklāstītajiem.

Motīvu daļa

Tiesa, izvērtējusi lietas materiālus secina, ka Lēmums ir atstājams negrozīts, bet sūdzība ir noraidāma.

Sūdzības iesniedzējam uzlikts naudas sods 30 EUR par Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksā (turpmāk arī – Latvijas APK) 149.^{10}panta otrās daļas nktā paredzēto administratīvo pārkāpumu. Līdz ar to tiesai ir jāpārbauda, vai iestāde pareizi ir konstatējusi šajā pantā minētā administratīvā pārkāpuma sastāvu.

Latvijas APK 149.^{10}panta otrās daļas 8.punkts noteic administratīvo atbildību par apstāšanos 326.ceļa zīmes darbības zonā, par ko izsaka brīdinājumu vai uzliek as sodu transportlīdzekļa vadītājam trīsdesmit *euro* apmērā.

Tiesa konstatē, ka saskaņā ar 2014. gada 13. aprīļa administratīvā pārkāpuma protokolu ZV Nr. 148924 konstatēts pārkāpums – 2014. gada 13. aprīlī plkst. 0 Rīgā, pretī Gogoļa ielai 3, /pers. A/ veica pasažieru pārvadājumus ar transportlīdzekli Mercedes Benz ar valsts reģistrācijas numura zīmi /TL numurs/ un apstājās, laistu un uzņemtu pasažierus, 326. aizlieguma ceļa zīmes darbības zonā, tādējādi neievērojot Ministru kabineta 2004.gada 29.jūnija noteikumu Nr. 571 „Ceļu smes noteikumi" 135.11.punktā noteiktās prasības un transportlīdzekļa vadītājs izdarīja Latvijas APK 149.^{10}panta otrās daļas 8.punktā minēto administratīvo āpumu, par ko /pers. A/ nolemts uzlikt naudas sodu 30 EUR.

No apstrīdētā Lēmuma redzams, ka 2014.gada 22.maijā Rīgas pašvaldības policijas Ceļu policijas pārvaldes priekšnieks /pers. B/ izskatīja 2014.gada 22.aprīlī mto /pers. A/ sūdzību ar lūgumu atcelt administratīvā pārkāpuma protokolā ZV Nr. 148924 pieņemto lēmumu.

Ar apstrīdēto Lēmumu konstatēts, ka pieteicējs norādījis, ka 2014.gada 13.aprīlī SIA „Centība Pluss" uzdevumā veicis pasažieru komercpārvadājumus, un s no pasažieriem - invalīds, uzrādīja invalīdu stāvvietu izmantošanas karti un lūdza apstāties 326.ceļa zīmes darbības zonā. Pieteicējs, vadot transporta līdzekli ar s reģistrācijas numuru /TL numurs/, apstājās 326.ceļa zīmes darbības zonā un pasažieris - invalīds izkāpa no transportlīdzekļa.

No apstrīdētā Lēmuma redzams, ka pieteicējs minēto faktu par to, ka vadot transportlīdzekli ar valsts reģistrācijas numuru /TL numurs/ apstājās 326.ceļa zīmes ības zonā, un izlaida pasažieri - invalīdu, nav pierādījis, un sastādot pieteicējam protokolu, viņš nav arī informējis RPP Ceļu policijas pārvaldes inspektoru I.Grizānu šo faktu. Savukārt Autopārvadājuma likumu 1.panta 22.punktā un 1.panta 28.punktā ir sniegts terminu „pasažieris" un „pārvadātājs" skaidrojumi, 37.pants nosaka u līguma formai jābūt starp pārvadātāju un pasažieri. Pēc iestādes rīcībā esošās informācijas SIA „Centība Pluss" Rīgā nav reģistrēts kā pasažieru regulārais adātājs. Līdz ar ko starp pārvadātāju un pasažieri bija jānoslēdz līgums saskaņā ar Autopārvadājuma likuma 37.panta otro daļu. Ja pieteicējs - SIA „Centība s" autovadītājs /pers. A/ veicot komercpārvadājumus būtu ievērojis Autopārvadājuma likuma 37.panta otrās daļas nosacījumus, tad savā iesniegumā, ar kuru apstrīdēts Lēmums, varēja norādīt arī personu, kura viņam it kā uzrādīja invalīdu stāvvietas izmantošanas karti. Saskaņā ar Ceļu satiksmes noteikumu 288.punktu 88.3.punktu, 326.ceļa zīmes darbības zonā atļauta invalīdu iekāpšana transportlīdzekļos, kas apzīmēti ar invalīdu stāvvietu izmantošanas karti, vai izkāpšana no Transportlīdzeklis ar valsts reģistrācijas numuru /TL numurs/ nav apzīmēts ar invalīdu stāvvietu izmantošanas karti. Ceļu satiksmes noteikumu 135.11.punktā ir kts, ka ir aizliegts apstāties un stāvēt 326.ceļa zīmes darbības zonā.

Tāpat no iestādes tiesai iesniegtajiem rakstveida paskaidrojumiem redzams, ka iestāde uztur Lēmumā norādītos apsvērumus, papildus ietverta atsauce uz inistratīvās apgabaltiesas 2009.gada 15.decembra spriedumu lietā Nr. A42499107 un 2005.gada 3.decembra spriedumu lietā Nr. AA 13-05/5 un 2005.gada cembra spriedumu lietā Nr. 666-05/5 attiecībā uz iestādes darbinieku dienesta ziņojuma vērtējumu, kā arī norāda, ka izdarītais pārkāpums nav atzīstams par ozīmīgu un uzskata, ka Latvijas APK 21.pants nav piemērojams, ietver atsauci uz Augstākās tiesas Senāta 2009.gada 12.februāra spriedumu lietā Nr. SKA-009.

Latvijas APK 289.^{13}panta trešā daļa nosaka, ka, ja tiesnesis, izskatot sūdzību, atzīst, ka iestādes lēmumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, par sūdzību pieņemtā nolēmuma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas iestādes nolēmuma motivācijai. Šādā gadījumā izvērstāks argumentu izklāsts nav ciešams.

Pārbaudījusi lietas materiālus un izvērtējusi iestādes Lēmuma pamatojumu kopsakarā ar sūdzības iesniedzēja sūdzībā ietvertiem argumentiem, tiesa atzīst, ka des konstatētie faktiskie un tiesiskie apstākļi, uz tiem balstītie secinājumi ir pareizi.

2014. gada 13. aprīlī tika fiksēts, ka 2014. gada 13. aprīlī plkst. 11.50 Rīgā, pretī Gogoļa ielai 3, /pers. A/ veica pasažieru pārvadājumus ar transportlīdzekli

cedes Benz ar valsts reģistrācijas numura zīmi /TL numurs/ (turpmāk arī - Transportlīdzeklis) un apstājās 326.ceļa zīmes darbības zonā. Par minēto faktu lietā strīds stāv.

MK noteikumu Nr.571 „Ceļu satiksmes noteikumi" (turpmāk tekstā arī - CSN) 4.punkts nosaka, ka ceļu satiksmes dalībniekiem jāizpilda šo noteikumu un citu matīvo aktu prasības, kas nosaka ceļu satiksmes dalībnieku pienākumus, jāizpilda policijas darbinieku un to personu norādījumi, kuras pilnvarotas regulēt satiksmi, rī jāievēro luksoforu signālu, ceļa zīmju un ceļa apzīmējumu prasības. Savukārt CSN 135.11.papildpunkts nosaka, ka aizliegts apstāties un stāvēt 326.ceļa zīmes ības zonā.

Saskaņā ar CSN 282.punktu aizlieguma zīmes nosaka vai atceļ noteiktus ceļu satiksmes ierobežojumus, šo noteikumu 282.26.apakšpunktā noteikta 326.zīme stāties aizliegts", ar kuru noteikts aizliegums transportlīdzekļiem apstāties un stāvēt, un administratīvā atbildība par apstāšanos 326.ceļa zīmes darbības zonā dzēta Latvijas APK 149.[10] panta otrās daļas 8.punktā (redakcijā, kas bija spēkā pārkāpuma izdarīšanas brīdī). Tādējādi, lai sūdzības iesniedzēju sauktu pie inistratīvās atbildības atbilstoši minētajai tiesību normai, nepieciešams konstatēt, ka transportlīdzeklis tika apstādināts vietā, kura apzīmēta ar 326.ceļa zīmi.

Kā secināms no lietā esošiem materiāliem, tostarp iestādes darbinieka – inspektora I.Grizāna dienesta ziņojuma, pieteicējs apstiprinātu maršrutu lapu pasažieru adāšanai Rīgas pilsētā nevarēja uzrādīt, un invalīdi ar redzamām invaliditātes pazīmēm un apstiprinošiem dokumentiem netika uzņemti/izlaisti. Turklāt pamatojoties uz I 288.3.apakšpunktu, 326.zīmes darbības zonā atļauta invalīdu iekāpšana transportlīdzekļos, kas apzīmēti ar invalīdu stāvvietu izmantošanas karti, vai izkāpšana no . Lietā nav strīda par to, ka Transportlīdzeklis nebija apzīmēts ar invalīda stāvvietas izmantošanas karti, tādēļ sūdzības iesniedzējam nebija tiesības apturēt sportlīdzekli, pat gadījumos, ja izlaistu pasažieri, kas būtu invalīds.

Prasības, kādām jāatbilst invalīdu stāvvietu izmantošanas kartei noteiktas CSN 270.[1] punktā, paredzot, ka automobiļiem, kurus vada invalīdi ar pārvietošanās ējumiem, un automobiļiem, kuru pasažieru ir invalīdi ar pārvietošanās traucējumiem vai 1.grupas redzes invalīdi, automobiļa salonā pie priekšējā stikla atļauts etot invalīdu stāvvietu izmantošanas karti, kuru izsniedz Ceļu satiksmes drošības direkcija, pamatojoties uz Veselības un darbspēju ekspertīzes ārstu valsts komisijas to informāciju. CSN ir iekļauta norma, kas paredz, ka 326.ceļa zīmes („Apstāties aizliegts") darbības zonā ir atļauta invalīdu iekāpšana transportlīdzekļos vai pšana no tiem, taču tikai tādā gadījumā, ja šie transportlīdzekļi ir atzīmēti ar invalīdu stāvvietu izmantošanas karti.

Kā redzams no lietas materiāliem, sūdzības iesniedzējs ar savu vadīto transportlīdzekli bija apstājies 326.ceļa zīmes („Apstāties aizliegts") darbības zonā, bet portlīdzekļa salonā pie priekšējā stikla nebija izvietota atbilstoši CSN 270.[1] punktā minētajām prasībām noformēta invalīdu stāvvietu izmantošanas karte.

Līdz ar to secināms, ka sūdzības iesniedzējs, apstājoties 326.ceļa zīmes darbības teritorijā, ir pārkāpis Ceļu satiksmes noteikumu 135.11.punta prasības un jādi izdarījis administratīvo pārkāpumu, par kuru paredzēta atbildība Latvijas APK 149.[10] panta otrās daļas 8.punktā.

Tiesa atzīst, ka iestāde Lēmumā pilnīgi un vispusīgi izvērtēja visus lietā esošus pierādījumus, tostarp deva savu vērtējumu par sūdzībā norādītajiem apstākļiem, un tēja sūdzības iesniedzēja norādītos argumentus, izskatot administratīvā pārkāpuma lietu atbilstoši Latvijas APK prasībām. Tiesai nav pamata apšaubīt iestādes ājumu, ka ir izdarīts attiecīgais pārkāpums.

Tāpat Lēmumā lietderības apsvērumi tika izvērtēti, jo tika izvērtēta arī administratīvā akta vajadzība un piemērotība attiecīgā mērķa sasniegšanai, panākt, lai ceļu smes dalībnieki ievēro Ceļu satiksmes noteikumus. Pieņemtais Lēmums ir pamatots ar normatīvo aktu prasībām, to ir pieņēmusi kompetenta amatpersona un ir ots tāds administratīvais princips kā proporcionalitātes princips, jo sabiedrības interesēs ir vienveidīgi un precīzi ievērot likuma „Ceļu satiksmes likums", Ministru neta 29.06.2004. noteikumu Nr.571 „Ceļu satiksmes noteikumi" prasības.

Lietas izskatīšanas laikā nav konstatēti fakti, kas liecinātu par to, ka iestādes darbinieks tieši vai netieši, kaut kādu personīgu motīvu vadīts, būtu personīgi ieresēts sodīt sūdzības iesniedzēju, nav konstatēti apstākļi, kas liktu apšaubīt iestādes darbinieka objektivitāti.

Līdz ar visu minēto kopumā, tiesa secina, ka iestāde pamatoti atzina, ka transportlīdzekļa vadītājs izdarīja Latvijas APK 149.[10]panta otrās daļas 8.punktā dzēto administratīvo pārkāpumu, jo sūdzības iesniedzējam bija jāievēro Ministru kabineta 29.06.2004. noteikumu Nr.571 „Ceļu satiksmes noteikumi" 11.papildpunktu.

Līdz ar to, tiesa saskaņā ar Latvijas APK 289.[13] trešo daļu pilnībā pievienojas Lēmumā norādītajai motivācijai un atzīst, ka izvērstāks argumentu izklāsts nav ciešams, sūdzība atzīstama par nepamatotu un ir noraidāma. Tiesa, izvērtējot pārsūdzēto Lēmumu, atzīst, ka iestāde piemērojot no diviem soda veidiem inājums vai naudas sods) naudas sodu, ir noteikusi naudas soda apmēru konstantā, t.i., 30 EUR apmērā, kāds tas bija uz pārkāpuma izdarīšanas laiku, izvērtējot veida samērīgumu pret izdarīto pārkāpumu, un papildus argumenti šajā jautājumā nav nepieciešami. Ņemot vērā minēto, sūdzība nav pamatota.

Atbilstoši Latvijas APK 289.[12] panta otrajai daļai, rajona (pilsētas) tiesa, izskatot sūdzību vai protestu administratīvā pārkāpuma lietā, taisa vienu no šādiem dumiem: 1) atstāj lēmumu negrozītu, bet sūdzību vai protestu noraida; 2) atceļ lēmumu un izbeidz lietu; 3) atceļ lēmumu un taisa spriedumu, ar kuru konstatē onas vainu administratīvā pārkāpuma izdarīšanā, un uzliek sodu; 4) groza soda mēru ietvaros, kas paredzēti normatīvajā aktā par atbildību par administratīvo āpumu.

Pie šādiem apstākļiem tiesa atzīst, ka iestādes 2014.gada 22.maija lēmums Nr. 10/ZV148924/1 atstājams negrozīts.

Rezolutīvā daļa

Ņemot vērā minēto un saskaņā ar Latvijas APK 1.pantu, 8.pantu, 9.pantu, 243.pantu, 244.pantu, 289.[6]pantu, 289.[12]panta otrās daļas 1.punktu, 289.[13]pantu, [17]pantu, 289.[18]pantu, tiesa

nosprieda

Atstāt negrozītu Rīgas pašvaldības policijas Ceļu policijas pārvaldes 2014.gada 22.maija lēmumu Nr. 10/ZV148924/1, bet /pers. A/, personas kods /personas /, sūdzību noraidīt.

Spriedumu var pārsūdzēt Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesu kolēģijai 10 (desmit) darba dienu laikā no sprieduma paziņošanas dienas, iesniedzot apelācijas ību Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesā.

Tiesnese I.Meldere